

Buồn tàn thu.

Văn Cao

Ai lướt đi ngoài sương gió Không dừng chân
đến em bẽ bàng Ôi vữa thoáng nghe em mơ
ngay bước chân chàng Từ từ xa đường vắng
Đêm mùa thu chết Nghe mùa đang rớt rơi theo lá
vàng Em ngồi đan áo lòng buồn vương vấn em
thương nhớ chàng Người ơi còn biết em nhớ mong Tình
xưa còn đó xa xôi lòng Nhờ bóng chim yên nhờ
gió đưa duyên chim với gió bay về chàng quên hết lời
thê Áo đan hết rồi cố quên dáng người Chàng ngày
nao tìm đến Còn nhớ đêm xưa kẻ má say sưa nhưng năm
tháng qua dần mùa thu chết bao lần Thôi tình em
đấy Như mùa thu chết rơi theo lá vàng. (1939)